

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือโดยวิธีการต่าง ๆ กันจากบุคคลจำนวนมาก ผู้เขียนขอขอบคุณอย่างสูงยิ่งต่อ ดร.ปรีตตา เจลิมเผ่า กอนันตกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความอนุเคราะห์ทางวิชาการ และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งต่อการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ และชีวิตที่จะดำเนินต่อไปข้างหน้า อีกทั้งรองศาสตราจารย์ ดร.สุภางค์ จันทวานิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ รัชชกุล และอาจารย์ปฐมฤกษ์ เกตุทัต คณะกรรมการวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือทางวิชาการด้วยความกรุณาและห่วงใย

นอกจากนี้ ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ชาญ วงษ์วิภาค ภาควิชาภาษษวศึกษา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ยินดีให้คำปรึกษาและติดต่อหาที่พักในชุมชนระหว่างการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณชาวบ้านตำบลหาดเสี้ยวที่เต็มใจให้ข้อมูลอย่างกระตือรือร้น และอดทนกับคำถามที่ฟังดูไม่เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะชายชบวน ศรีวิโรจน์ ที่ให้ทั้งข้อมูลและที่พักนิงตลอดระยะเวลาของการเก็บข้อมูล ขอขอบคุณพี่เหม ขอบเหลือง พี่บานเย็น ดวงดิน และพี่แจ้ว พันสน ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการทอดมันจก และข้อมูลเกี่ยวกับการค้าขาย โดยเฉพาะคุณสาทร ไสร์จประสพสันต์ เจ้าของร้านค้า และนิยภัทท์ผ้าหาดเสี้ยว ที่อนุญาตให้ถ่ายรูปขึ้นต้นจกเก่าตามที่ต้องการ รวมไปถึงคุณสมชาย เดือนเญ้ย ที่กรุณาให้สัมภาษณ์ทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับชาวพวนที่อุตสาหกรรมคัดลอกจากหอสมุดแห่งชาติ กรุงเทพฯ

ผู้เขียนขอขอบคุณเป็นการเฉพาะกับผู้ที่มีส่วนช่วยเหลืออย่างมากทำให้วิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จเร็วร้อยทันตามกำหนดเวลา คือ คุณเจียมจิตร ความสุข ที่นชยามถอดคลาดลายต้นจกจากรูปถ่ายเป็นเส้นได้อย่างประณีตงดงามยิ่ง คุณพันนีบุลย์ เจริญผิว ที่ให้ความช่วยเหลือมาตั้งแต่เริ่มต้นจนวิทยานิพนธ์เสร็จเป็นรูปเล่ม คุณศรีรักษ์ ทองปาน ที่ใช้ความสามารถที่มีอยู่รอบด้านช่วยเหลืออย่างเต็มที่ คุณสุศล เอี่ยมอรุณ และคุณชัชวาลย์ คำสะอาดที่ห่วงใย และอำนวยความสะดวกในทุกวิถีทางเพื่อให้วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ทันเวลา

ขอขอบคุณเพื่อน น้อง ที่โรงอาหารริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่ถามไถ่ความคืบหน้าของวิทยานิพนธ์อยู่เสมอ และให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ไม่ปล่อยให้ผู้เขียนต้องเผชิญปัญหาแต่เพียงลำพัง

บุคคลกลุ่มสุดท้าย แต่มีความสำคัญที่สุดที่ผู้เขียนขอกราบขอบคุณ คือ พ่อและพี่สาว ทั้งสองที่ขอมอดทนและอดออมเพื่อเลี้ยงแลกกับ "ความสำเร็จ" ของบุคคลที่มาจากหลัง และท้ายที่สุดขอรำลึกถึง แม่ ผู้ล่วงไปก่อน และแสดงให้ผู้เขียนตระหนักถึงคำกล่าวที่ว่า

"เมื่อช่างทอผ้าอยู่ในทอ ทอไปได้เท่าใด ๆ

ล่านที่ตอทอก็น้อยเข้าเท่านั้น ๆ ฉนั้นใด

ชีวิตของสัตว์ทั้งหลายก็ฉนั้น"

สุดแดน วิสาขีฉัษณ

มิถุนายน 2534